

Име, фамилия на ученика:

ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ „ИВАН ВАЗОВ“ – с. РУСОКАСТРО, общ. Камено, Бургаска област

Работен лист по: Час на класа

Клас: 7, учебен час по седмично разписание - 7

Дата/ден от седмицата: 26 01 2021 - вторник

Тема на урочната единица: Справедливостта. /страница: -

Справедливост? Какво е това? Отговорете си на този въпрос. А сега помолете приятеля ви да отговори на същия. После съседа, колегата, някой от по-възрастното поколение, дете...

Всички ли ще отговорят едно и също? Не, нали?! По-вероятно е всеки да формулира някакъв различен отговор било за някаква всекидневна, лична, човешка ситуация; било за нещо по-глобално. В това и се състои парадоксът.

Всеки, търсейки справедливост, очаква другите да я разбират по същия като неговия собствен начин и не я открива, защото всеки си я разбира по своему.

Някой ще каже - но така е с всяко едно чувство! Всеки има своя собствена представа за любовта, искреността, щастието, страха, тъгата; кой в какви случаи ги изпитва, по какъв точно начин... Но! Разликата между твоята собствена представа за любовта (да кажем) не прави по-различната представа на другия "НЕлюбов".

Докато със справедливостта се получава иначе. **Щом твоята представа за справедливост е по-различна от моята, значи при теб става дума за НЕсправедливост.** И обратното.

Тоест, разликата в представите за същността на това понятие автоматично го обезсмисля или у единия, или у другия.

Съществува ли истинската справедливост? Има ли смисъл да се търси такава? Дали търсенето ѝ не е търсене на някаква собствена илюзия?

Моят личен отговор е - истинска справедливост няма. Това, което съществува, е само субективната представата за нея. И именно субективността я прави справедливост за едните и несправедливост за другите.

Сетете се, кой в историята е размахвал знамето на справедливостта най-интензивно?

Силните на този свят са налагали и продължават да налагат своята представа за справедливост на другите. Според Сталин справедливото е било еди какво си, според Хитлер - друго, според Путин справедливото е "нещо си", докато Америка сее собственото си "справедливо семе" ту тук, ту там...

И кой от тях е по-по-най-справедливият?

Да определиш понятието справедливост в смисъла на някаква обща, че и всеобща, ценност е като да определиш края на числовата редица. Колкото и да го фиксираш, винаги може да се добави още нещо, което ще елиминира абсолютността на вече определеното.

Сещам се за думите на актрисата Барбара Брилска: "Думата справедливост трябва да се извади от всичките световни речници, защото такова понятие просто не съществува".

Справедливото за един човек не е справедливо за друг. Справедливостта на едното общество не е справедливост, според традициите и културните ценности на другото. И т.н.

Всичко е условност, споразумение, договаряне, напасване, компромис, а често и жертва...

Няма абсолютно уравниване на чашите на везните, защото в реалния (живия) живот чашите никога не са само две, както и цветовете не са само черно и бяло.

Ирина Янчева-Карагяур консултант по позитивна психотерапия